

РЕШЕНИЕ

№ 6553

гр. София, 10.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 22.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **11049** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, вр.чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], бул. А. С., №130-132, ет.4, офис 5, представлявано от управителя О. В., против Заповед № 20-0819-001655/04.10.2020 г. на полицейски инспектор към ОДМВР - В., сектор „Пътна полиция“ В., с която на основание чл. 171, т. 2а, буква „а“ от ЗДвП на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица],вх.0, е наложена принудителна административна мярка "прекратяване на регистрацията на лек автомобил „Пежо 208“, с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца. В жалбата се развиват съображения, че заповедта е незаконосъобразна и необоснована

Жалбоподателя редовно призован не изпраща представител, поддържа жалбата и моли съда да отмени оспорената заповед.

Ответната страна редовно призована не изпраща представител. Не изразява становище по жалбата.

След преценка на събраните доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна, следното:

На 04.10.2020 г. около 5,15 часа в [населено място], по [улица]до № 18, в посока ул. К., Ж. П. П., ЕГН: [ЕГН] управлява л.а. марка „Пежо 208“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма], ЕИК[ЕИК], без Ж. П. П. да притежава съответно свидетелство за управление на МПС, а именно издаденото СУМПС №[ЕИК] на Ж. П. П. е за категории В1, АМ, за управление на МПС с мощност на двигателя не повече от 15 kW- невалидно за категорията, към която спадало управляваното от него МПС -50 kW. На П. бил съставен АУАН серия GA № 306105/04.10.2020 г., с който били иззети СРМПС №[ЕИК] и 2 бр.регистрационни табели [рег.номер на МПС] .

На същата дата полицейски инспектор към ОДМВР - В., сектор „Пътна полиция“ В., издал Заповед № 20-0819-001655/04.10.2020 г., с която на основание чл. 171, т. 2а, буква „а“ от ЗДвП наложил на [фирма], ЕИК[ЕИК], принудителна административна мярка "прекратяване на регистрацията на лек автомобил „Пежо 208“, с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца.

По делото е представен договор за наем № 65035/10.05.2019г., с който [фирма], ЕИК[ЕИК], като собственик и наемодател предоставя на наемателя [фирма], ЕИК[ЕИК] за ползване под наем лек автомобил „Пежо 208“, с рег. [рег.номер на МПС] .

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК (по делото не са представени доказателства за датата на ръчването на обжалваната заповед на собственика на МПС, поради което съдът приема, че жалбата е подадена в срок) и е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или оправомощени от тях длъжностни лица.

Със Заповед № 365з-2747/20.07.2017 г., в изпълнение на заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г. на Министъра на вътрешните работи, директорът на ОДМВР - В. е оправомощил лицата, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 2а от ЗДвП, между които и полицейски инспектор в Сектор "Пътна полиция" при ОДМВР - В. за цялата територия обслужвана от ОДМВР-В., поради което оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган.

Обжалваната заповед е издадена и при правилно приложение на материалния закон.

От административната преписка се установява безспорно, че на 04.10.2020 г. около 5,15 часа в [населено място], по [улица]до № 18, в посока ул. К., Ж. П. П., ЕГН: [ЕГН] е управлява л.а. марка „Пежо 208“, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма], ЕИК[ЕИК], предоставен за ползване под наем на [фирма], ЕИК[ЕИК] без

водача Ж. П. П. да притежава съответно свидетелство за управление на МПС. Издаденото СУМПС №[ЕИК] на Ж. П. П. е за категории В1, АМ, за управление на МПС с мощност на двигателя не повече от 15 kW, а тя е управлявала с него МПС - л.а. марка „Пежо 208“, с рег. [рег.номер на МПС], който е с мощност 50 kW.

Съгласно чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП, за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от НПК и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено.

Съгласно чл. 150а, ал. 2 от ЗДвП за определяне правоспособността на водачите моторните превозни средства се делят на следните категории, различни от тези по чл. 149, обозначени с латински букви. Съгласно чл. 150а, ал. 2, т. 5 от ЗДвП, категория В1 - четириколесни превозни средства (без тези от категория L6e) с маса без товар не повече от 400 kg (категория L7e) (550 kg за превозните средства, предназначени за превоз на товари), в която маса не се включва масата на акумулаторните батерии на електрическите превозни средства и които имат максимална нетна мощност на двигателя не повече от 15 kW, както са определени в чл. 4, параграф 2, буква "ж" и приложение I от Регламент (ЕС) № 168/2013; тези превозни средства трябва да отговарят на техническите изисквания, които се прилагат към триколесни моторни средства от категория L5e, освен ако в нормативен акт са предвидени отделни технически изисквания за тях; Правоспособността за управление на процесното МПС, съгласно чл. 150а, ал. 2, т. 6 от ЗДвП е придобита категория В - моторни превозни средства с допустима максимална маса, която не надвишава 3500 kg, проектирани и конструирани за превоз на не повече от 8 пътници плюс водача; моторните превозни средства от тази категория могат да образуват състав с ремарке с допустима максимална маса, която не надвишава 750 kg; без да се нарушават разпоредбите на правилата за одобряване на типа за съответните превозни средства, моторни превозни средства от тази категория могат да образуват състав с ремарке с допустима максимална маса, надвишаваща 750 kg, при условие че допустимата максимална маса на състава не надвишава 4250 kg;

При така действащата нормативна уредба, за да управлява процесния автомобил, марка „Пежо 208“, с рег. [рег.номер на МПС] водача Ж. П. П. е следвало да притежава категория В и по-висока, а видно от приложената по преписката справка за нарушител/водач, същият притежава СУМПС №[ЕИК] за придобита категория В1.

Съгласно чл. 171 от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, една от които е тази по т. 2а, буква а) - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, което не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него

моторно превозно средство.

При изпълнение на посочените в закона условия за налагане на ПАМ, административният орган действа в условията на обвързана компетентност, като в случая предвид установените факти - управление на МПС за което се изисква категория В, каквато водачът не притежава, правилно е прието, че са налице основания за налагане на процесната ПАМ спрямо собственика на автомобила.

В обжалваната заповед са изложени подробно обстоятелствата, обосновали прилагането на процесната ПАМ, фактическите и правни основания за издаване на заповедта, поради което съдът приема, че същата е постановена при спазване на изискванията за форма по чл. 59 от АПК.

Действително в заповедта не са изложени мотиви досежно срока на действие на принудителната административна мярка, но в случая това не е особено съществено нарушение налагащо отмяна на заповедта, т.к. срокът на действие на ПАМ е определен в предвидения от закона минимум - 6 месеца.

По така изложените съображения жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Независимо от изхода на спора, в полза на ответната страна не следва да се присъждат разноски, тъй като не са поискани.

Предвид гореизложеното, Административен съд ОТ - град, III отделение, 60-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], бул. А. С., №130-132, ет.4, офис 5, представлявано от управителя О. В., против Заповед № 20-0819-001655/04.10.2020 г. на полицейски инспектор към ОДМВР - В., сектор „Пътна полиция“ В., с която на основание чл. 171, т. 2а, буква „а“ от ЗДвП на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица],вх.0, е наложена принудителна административна мярка "прекратяване на регистрацията на лек автомобил „Пежо 208“, с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

Административен съдия: